

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΙ.
ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὄμολογητοῦ.
Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ὡρας.

Ἴερεύς: **Ε**ύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν.

Ἴερεύς: **Δ**όξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα
Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον,
Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν. **Ἄ**γιος ὁ Θεός, **Ἄ**γιος
Ἴσχυρός, **Ἄ**γιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον (**ιβ'**).

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἥγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἔαυτῷ οἰκίαν καὶ

τρυγών νοσσιὰν ἔαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον δὲν ἔθετο· καὶ γάρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιὼν Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώπισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἵδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἔξελεξάμην παραρόπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἶκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἀνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σὲ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εύδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακὼβ ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὁργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὁργῆς θυμοῦ σου ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὁργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν; ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὑφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν; ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς δσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν, ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὓς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἥρα τὴν ψυχὴν μου ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικῆς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε, ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθυνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἰ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἰ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας ὀδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὀδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὔφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου ἔξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ καὶ

έρρυσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἴδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἴδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἅγιος Πατήρ Νη

Ἄγιον εν τη ε να τη ω ραδι η μας
σαρ κι του θα να του γευ σα με νος ^λ νε κρω σον
της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε ο
Θε ος και σω ωσον η μας

Στίχ. α': Ἔγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. β': Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἄγιον εν τη ε να τη ω ραδι η μας
σαρ κι του θα να του γευ σα με νος ^λ νε κρω σον
της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε ο
Θε ος και σω ωσον η μας

‘Ο ἀναγνώστης.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ως Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἐλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἄγιόν σου.

‘**Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ’)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ δόνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἄμην.

Βλέπων ὁ ληστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς επὶ¹
σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ
ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ’ ὁ πάντων
ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου.

Δόξα...

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, δρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Γίδες καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... **Καὶ** νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ἄμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ύπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ
δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρῶν
τὰ ἔμα πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἰ, εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ εύθὺς φάλλονται οἱ Μακαρισμοί.

Ἐχος λέπα

π π

Ἐν τη βασι λει α σου μη σθη τι

η μων Κυρι ε ο ταν ελθης εν τη

βασι λει α σου ^ΔΜακαρι οι οι πτω

χοι τω πνευ μα τι ο τι αυτων ε στιν

η βασι λει α των ου ρα νων ^Δο

Δ Δ

Μνησθητι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις

εν τη βασι λει ασου

π

Δ Δ

Μακαρι οι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ

παρακληθήσονται. Δ

Δ Δ

Μνησθητι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι οί πραεῖς, ὅτι αύτοὶ⁺
κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Δ
χ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι οί πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αύτοὶ⁺
χορτασθήσονται. Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι οί ἐλεήμονες, ὅτι αύτοὶ⁺
ἐλεηθήσονται, Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί καθαροί τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αύτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Δ

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αύτοὶ
υίοι Θεοῦ κληθήσονται. Δ

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί δεδιωγμένοι ἔνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Δ

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Ὡ^Δ Μα κα ρι οι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν
ύμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα
καθ' ὑμῶν, Ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. Ὡ^Δ

Ὡ^Δ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Ὡ^Δ Χαι ρε τε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ
μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ὡ^Δ

Ὡ^Δ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Ὡ^Δ Δόξα Πατρί... Ὡ^Δ

Ὡ^Δ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Κ**αι νῦν... Δ
♂

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου

π

Και πάλι δυνατότερα.

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**νησθητι η μων Δεσποτα ο ταν ελ

θεις εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**νησθητι η μων Α γι ε ο ταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου ου ου ου

Δ
♂

Και συνεχίζει ο Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε και λέγει·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ
οὐρανὸς και ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Χορὸς δὲ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδην τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, δόμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ

Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Сταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

‘Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄμην.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν

και διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ώς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ίερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μην.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

“**Ἔ**χος βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ώς
ἔχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ
ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι
σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἔκούσιον,
τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις
ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ Τετάρτῃ.

Τοῦ Σταυροῦ. “**Ἔ**χος δ”.

‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων.

Ὕχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ρῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ἡμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν κόσμον ἴώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Τὸ Μαρπυρικὸν τοῦ ἥχου τῆς ζ' Ὡδῆς.

Τῇ Τετάρτῃ.

Ὕχος πλ. δ'.

Τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ, ἀκλινεῖς ὁδοιπόροι γεγόνατε, ἄγιοι Μάρτυρες· τῶν γὰρ πειρασμῶν τὴν τρικυμίαν ὑπεμείνατε, καὶ τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν τήν πολιτείαν ἀνελάβετε, πέτρα ύπομονῆς, καὶ θεμέλιοι

εύσεβείας ἀνεδείχθητε, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ἐν συνεχείᾳ καθ' ἐκάστην τὰ ἔξῆς.

Δόξα Πατρί...

Μετὰ τῶν Ἅγιων ἀνάπταυσον, Χριστέ, τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ
λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ
παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς
πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν, ἡ
προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἐλέησον μ' (10 X 4).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος
Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ
τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς
σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων

ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ιερεύς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος

ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ιερεὺς: Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ο Ἀναγνώστης: Ἄμην. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ιερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ δόμοούσιον
κράτος, ἡ ἀδιαιρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εὔδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ
ἄμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν
μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα·
φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς
δοξάζω, ύμνω, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἄγιος,
εῖς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς·

Ἄμην.

Ιερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Αναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον. Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου
ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**)
τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἀννης, (**τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων
τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εύχων τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, δὲ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμὴν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουρ-
γίας τῶν Προηγιασμένων Τιμών Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Τετάρτης Ε' έβδομαδος.

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀληθία.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ρ' (103).

Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἅγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ίλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἔλαιώ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

”**Η**τω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας·
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ
καπνίζονται.

”**Ἄ**σω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

”**Η**δυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει
οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὔφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Κοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: "Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ
Άγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Μεθ' ὁ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὁραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης
ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἢτοι τὸ ΙΗ'
(18ον) Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ὁ Ιερεὺς κάμινει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἅγίας
Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμάσας τὰ Δῶρα,
ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ.
Ἀφοῦ μεταφέρῃ τὸν Ἄμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν
Ἄστερίσκον καὶ ἔνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ
θυματοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ

Δισκάριον, φέρον τὸν Ἀμυόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἄέρος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκένραξα,
καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχήν μου
ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλώσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
ἡκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
Οἵμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,
κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ,
πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν
μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμην εἰρηνικός, ὅταν
ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ὕρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὅρη, ὅθεν
ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ
Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν

γῆν. Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τόν Ἰσραὴλ· Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Εύφρανθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἦς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ

εἰρήνην περὶ σοῦ. ὜πεικα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ώς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ώς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ δονειδος τοῖς εὔθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἀν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὄδωρο ἀν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄδωρο τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς

θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἔρρυσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἔρρυσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα,** Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα,** Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

"Ετι καὶ **ἔτι** ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης,

ένδόξου, δεσποινης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κύριε,** μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ιατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων σου.

Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).**

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἔκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἔργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὑφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν

ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἔρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἔκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡγρούπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὄρθροίζειν. Ἔγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὄταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὅπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ωσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτειναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἔχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εῖ, εὔθηγοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ

υίοι σου ώς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος δι φιβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἵδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἵδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἥδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὅπιστα πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ώσει χόρτος δωμάτων, δις πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἔξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ δι θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ δι τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, Ἄλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, Ἄλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοί, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου,

ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἄγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

**ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).**

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὅτα
σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς
μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε,
τὶς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμὸς ἔστιν.
Ἐνεκεν τοῦ ὄνοματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου,
ἡλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι
παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ
ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ
ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις
ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψωσα
τὴν ψυχήν μου, ώς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ¹
τὴν μητέρα αὐτοῦ, ώς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν
ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δῶσω ὑπνον τοῖς ὁφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπταυσιν τοῖς χροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕροιμεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἀδιδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως τοῦ αἰώνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι

έξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἱῶνα αἱῶνος, ὡδὲ κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἔξαινθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' (132).

Ίδοù δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ως μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥστην τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ως δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὅρη Σιών, ὅτι ἔκει ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἱῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133).

Ίδοù δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν

έπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὓρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (**κατάληξις**)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἄμην.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

(μυστικῶς) Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ
ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἀγίων
δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα
ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι
μεγαλωσύνην τῷ ὄνοματί σου τῷ ἀγίῳ, καὶ δὸς
ἡμῖν μερίδα καὶ κληρον μετὰ πάντων τῶν
φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων
τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οι χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ ψάλλουσι τὸ,

Κύριε ἐκέκραξα.....

εἰς τὸν ἥχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπιχηρὰ
Ψαλμὸς ρυμ' (140)

Ἐπίχοσ πᾶς Νη

Ἄκυρι ε ε κεκραξα προς ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυρι ε Κυρι
ε ε κεκραξα προς ει σα κου σο ον μου
προσχες τη φω νη της δε η σε ως μου
εν τω κεκραγε ναι με προς σε ει σα κου
σον μου Κυρι ε
Ἄκα τευ θυν θητω η προσευ χημου ως
θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου Κ ε παρ σις
των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει

σακουσονμουΚυ υ ρι ε

λ

λιθου Κυ ρι ε φυ λακηντωστο μα τι

μου δι και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου δι

λι Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας δι του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις δι

λι Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την

α νο μι ι ι αν λι και ου μη συν δυ α σω

με τα των εκλεκτων α αυτων δι

λι Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγξει με ⁶_λ ε λαι ον δε αμαρτω λου
μη λιπα να τω την κε φα λην μου ^υ_{δι}
^N
^υ **δι ο** τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις
ευ δο κι αις αυ των ^Δ_{δι} κα τε πο θη σαν ε
χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^υ_{δι}
^N
^υ **δι ι** κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι
η δυν θη σαν ⁶_λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε
πι της γης ⁶_λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
αυ των πα ρα τον Α δην ^υ_{δι}
^N
^υ **δι ο** τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι
ο φθαλ μοι μου ^Δ_{δι} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

νε λης την ψυ χη μου **δι**

δι Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ

νε στη σαν το μοι **δι** και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν **δι**

δι Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

των οι α μαρ τω λοι **λ** κα τα μο νας ει

μι ε γω ω ω ε ε ως α αν πα

ρε ε ε ελ θω **δι**

δι Τοις των ε μων λο γι σμων λη σταις

πε ε ρι πε ε σων **λ** ε συ λη θην ο τα α α

λα ας το ον νουν **δι** και δει νως πλη γω θεις **δι**

ο λην μου την ψυ χην τε τρα α αυ μα τι 1
σμαι και εν θεεν κει ει ει μαι ⁶ λ γυ μνος α ρε των
ε εν τη του βι 1 1 ou ou o o δω ^v δι 1
ε ρευς δε 1 δων με τω μω λω πι o δυ u
u νω με ε νον ⁶ λ δι α το α vi ατον πα
ρο ρων ου ουκ ε πι βλεε ε ε πει ^v δι Λευ 1
της δε πα λιν μη φε ρων την ψυ χο φθο ρον
αλ γη η δο o o να ⁶ λ και αυ το ος κα τι δω
ων α αν τι πα ρη η ηλ θε ε ε ε μοι ^v δι
συ u δε o ευ δο κη σας ουκ εκ Σα μα α ρει
ει ει ας ⁶ λ αλλ εκ Μα ρι ας σαρ κω θη ναι Χρι

στεε ε ο Θε ος Δι τη φι λανθρω πι α σου
 πα ρα σχου μοι τη η ην ι α ασιν Λ ε
 πι χε ω ων επ ε με το με ε ε γα α σου
 ε ε ε λε ε ε ε ος
 Δ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα
 ζα Λ φω νη μου προς Κυ υ ρι ι ον ε
 ε δε η η η η θην
 Δ Τοις των ε μων λο γι σμων λη σταις
 πε ε ρι πε ε σων Λ ε συ λη θην ο τα α α
 λα ας το ον νουν Δι και δει νως πλη γω θεις Δ
 ο λην μου την ψυ χην τε τρα α αυ μα τι ι σμαι

+ εὐτύχασαν τε ⁶
 και εν θεεν κει ει ει μαι ^λ γυ μνοςα ρε των ε εν
 τη του βι ^ι ι ου ου ο ο δω ^δ ι ε
 ρευς δε ι δων με τω μωλω πι ο δυ σ υ
 νω με ενον ^λ δι α το α νι ατον πα ρο
 ρων ου ουκ ε πι βλε ε ε ε πει ^δ Λευ ι της
 δε πα λιν μη φε ρων την ψυ χο φθι ρον αλ
 γη η δο ο ο να ^λ και αυ το ος κα τι δω ων
 α αν τι πα ρη η ηλ θε ε ε ε μοι ^δ συ
 υ δε ο ευ δο κη σας ουκ εκ Σα μα α ρει ει ει
 ας ⁶ ^λ αλλ εκ Μα ρι ας σαρ κω θη ναι Χρι στε
 ε ε ο Θε ος ^Δ τη φι λανθρω πι α σου πα

ρασχουμοι τη η ην 1 α ασιν ^λ_ε ε πι χε
ω ων επ ε με το με ε ε γα α σου ε
ε ε λε ε ε ε ος
χ
η ^γ **Ε**κ χε ω ε νω πι ον αυ του την
δε η σιν μου ^Δ**τ**ην θλι ψιν μου ε νω πι
ον αυ του α παγγελω
^γ
η

πειτοις Α γι οις δι ξι φε σι γαρ ε κλιναντους
αυ χε νας δι α σε τον κλινανταου ρα νους
και κα τα βαν τα δι ε ξε χε αν το αι αι
μα αυ των δι α σε τον κε νω σαν τα σαν

τον ^Δ**δ**ικαιοφορηθείσαντας
τα πει νω θη σαν ε ως θα να απου ⁶**δ**ι την
πτωχειαν σου μιμουμενοι **δ**ι ων ταις ευ χαις
κα τα το πληη η θος των οι κτιρ μων σου ο
Θε ος ε λε ησονη μας **δ**

Σπιχηρὰ Προσόμοια.

Ἔχος δ αύτὸς. Κύριε, εὶ καὶ κριτηρίῳ.

^χ**δ**ι ^N En τω ε κλει πειν εξ ε μου το πνευ
μα μου ^Δ**δ**ι και συ ε ε γνως τας τρι ι βου ους
μου **δ**

^γ**δ**ι ^Γ Ku υ ρι ε συ τους ι ε ρου ους
μα θη τα ας σου ^Δ**δ**ι λο γι κους ου ρα νους ε

δει ξας **Δ** τουτων ι ε ραις με σι τει ει ει αις
 λη των της γης κα κωων με λυ τρω σαι **Δ** δι
 εγ κρα τει αις υ ψων συ νε σε ως ε
 καστο τε **Δ** της προς τα πα θη τον λο γι σμο
 ο ον μου **Δ** ως οι κτιρ μων και φι λα αν θρω ω

πις

Δ **Εν** ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο
 μην **Δ** ε κρυψαν πα γι ι δα α μοι **Δ**
Δ **Ε** ε χον τες παν τες τον και ρο ον της
 Νη στει ει αις ως συ νερ γο ον θει ων πραξεων
Δ κλαυ σω μεν εξ ο λης καρ δι ι ι αις και

τω Σω τη η ρι ι βο η σω μεν δι α
 των σων μα θη των Κυ υ ρι ε πο λυ ε λε
 ε σωσον τους φο βω α νυ μνου ου ουν τας
 την πολλην φιλαν θρωπι ι α ανσου δι

Ἐπερον Προσόμοιον.

Ὕχος ὁ αὐτὸς. Τὴν ἐνδοξὸν καὶ ἀχραντον.

δι κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και
 ε πε βλε πον δι και ουκ ην ο ε πι γι νω ω
 σκωων με δι

δι πο στο λοι πα νευ φη μοι οι του
 κο σμου πρε σβευ ται δι α σθε νου ντωνι α τροι
 της υ γει ας φυ λα κες δι αμ φο τε ρω θεν

η μας συν τη ρη σα τε ⁶_λ της νη στει ας τον
 χρονον δι ιπ πευ ον τας εν αλ λη η λοις
 εν θε ως ει ει ρη νευ ον τας ^γ_δ τον νου ουν
 α νε νοχλη τον των πα θων φυ λατ το ον
 τες ^Δ_δ ι να ασω μεν Χριστω ως νι κη τη
 ε ξα να σταν τι υμνον α απα αν τες
 Ἡχος ^{Γτος} _λ Βου

"Ηθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι.

^χ₆^M ^B ^χ₆
^λ_δ πω λε το φυ γη απ ε μου
 και ουκ εστιν ο εκ ζη των την ψυχην μου ⁶_λ
 Προσόμοιον α': ⁶_λ Σα Σα
^λ_δ πας ο βι ος μου με τα

πορ νων ^π_q και τε λω νων εκ δε δα πα νη
ται ⁶_λ α ρα δυ νη σο μαι κανεν γη ρα ^π_q με τα
γνω ναι α περ ε ^{ξη} μαρ τον ^λ Δη μι ουρ
γε των α παν των ^{δι} και I α τρε των νο σουν
των ^π_q Ku υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω
σον με ⁶_λ
^M ^B
⁶ ^λ ^ε κε κρα ^{ζα} προς σε Ku ρι ε ει
πα ⁶_λ συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει
εν γη ⁶_λ ζων των

Προσόμοιον β': ⁶_λ ^{βα} ^{ρει} συ νε χο μαι α με

λει ας ^π_q τω βορ βορω εγ κυ λιν δου με νος ⁶_λ

βε λει κεν του με νος του βε λι αρ ^π_q και μο λυ
 νω το κατ ει κο να μου ⁶_λ ε πι στρο φεν
 α με λουν των ^Δ_λ και λυ τρω τα ε πται σμε
 νων ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω

σον με ⁶_λ
 ρο σχες προς την δε η σιν μου ^π_λ ο τι
 ε τα πει νω θην σφοδρα ⁶_λ

Προσόμοιον γ': ⁶_λ βε γε να προ σκομ μα των

ανθρω πων ^π_q γε ωρ γη σας ως γη γε νης γε η
 ρα ⁶_λ γα μω ω μι λη σα ση προ στα ζει ^π_q και
 πα ρε βην μι α νας κοι την ε μην ⁶_λ ο α

πο γης πλα στουρ γη σας ^Δ**δ** το πλα σμα σου μη
πα ρι δης ^π**q** Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι

σω σον με ⁶
^χ**B**

των με ⁶
^χ**λ** Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον
των με ⁶
^χ**λ** ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ

περε με ⁶
^χ**λ**

Προσόμοιον δ': ⁶
^χ**λ** θη μι ος γε γο να τη ψυ

χη μου ^π
^q της σαρ κος μου προ ο νοι αν ποι η
σα με νος ⁶
^χ δαι μο σι παι γνι ον κα τε στα θην

η δο ναις δου λε ευ ων και α το πη μα σι

τη ευ σπλαγ χνι α σου φει σαι ^Δ**δ** φυ γα δευ

τα των δαι μο νων ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α
 πολω μαι σω σον με ⁶_λ
^{χ M}₆ ^B
 λ Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
 χην μου ⁶_λ του ε ξο μο λο γη σα σναι τω
 ο νο μα τισου ⁶_λ

Προσόμοιον ε': ⁶_λ πολω μαι σω σον με
 λ Ε κων ε ξη μαρ τον υ περ

παν τας ^π_q δι α του το εγ κα τα λε λειμ
 μαι ⁶_λ ε χω αν τι δι κον της ψυ χης μου ^π_q της
 σαρ κος το φρο ο νη μα και σκο τι ζει με ⁶_λ ο
 φω τι σμος των εν σκο τει [△] και ο δη γος πλα
 νω με νων ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πολω μαι

σωσον με

6
λ

χ M
6 B

λ Ε με υ πο με νου σι δι και οι

χ
6

λ ε ως ου ανταποδως μοι

6
λ

6
λ

Ζη σε ται ε λε γεν ο Προφη της π η

ψ χη μου Κυ υ ρι ε και αι νε σει σε λ ζη

τη σον προ βα τον πλα νη θεν με π ι και α ρι

μη σο ον με τη ποι μνη σου λ δος μοι και ρον

με τα νοι ας Δι ι να στε να ζων βο ω σοι π Κυ

υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον με

χ M
6 B

λ Ε κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ

ρι ε λ Κυ ρι ε ει σα α κου σον της φω

νης μου

6
λ

Προσόμοιον ζ': ε ^Β π

λ Η μαρτον η μαρτον α θε

π

τη σας π τα προσταγμα τασου Χριστε ο Θε ος

ι λε ως γε νου μοι ω Ευ ερ γε τα π ^π ι

να βλε ψω τοις εν δο θεν οφ θαλ μοις λ και α

πο φυ γω του σκο τους Δ λ και με τα φο βου

βο η σω π Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι

σω σον με

6
λ

λ Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε

χον τα εις την φω νην της δε η σε ως

μου

6
λ

Προσόμοιον η': **6** σα—σα—σα

λ Θη ρες με α γρι οι πε ρι ε

σχον **π** αλλ εξ αυ των με α αρ πα σον Δε σπο

τα **6** σα—σα—σα—σα **π** **λ** θε λεις γαρ α παν τας του σω θη ναι **9** και

εις ε πι γνω σιν α λη θει ας ελ θειν **6** **λ** παν

τας αν θρω πους ως Κτι στης **Δ** και με τα παν

των με σω σον **π** **9** Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πολω

μαι σω σον με **6** **λ**

6 **λ** **χ** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε **6** **λ** τις υ πο στη

σε ται **6** **λ** ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος

ε στιν **6** **λ**

Προσόμοιον θ': **ε** **λ** α μα γι νου μοι Ευ ερ

π γε τα **π** λυ τρω τα Σω τη ηρ μου και μη α

πῶση με ^λ₆ | δε με κει με νον α νο μι αις ^π₉

και α να στη σο ον με ως παν το δυ να μος

ι να κα γω ε ζαγγελλω **Δ**τας πρα ζεις μου

καὶ βοῶσιν πρὸς τὸν λόγον τοῦτον εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπειπεῖν τὸν λόγον τοῦτον

μαισωσον με

χ
ε
λ **Ϛ** γε κεν του ο γο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε **η** υ πε μει νεν

η ψυχη μου εις τον λογον σου ^χ
⁶ ^χ ηλ πι

σεν η ψυ χη ημου ε πι τον Ku ριον

Προσόμοιον 1': ^Π

^λ Κρυψας το τα λαντον το δο

θεν μοι ^π ^β ως α γνω μων δου ου λος τη γη κα

τε χω σα ^λ και γαρ ως α χρη στος κα τε κρι

^Π ^β

θην ^π ^β και ου τολ μω λοι πο ον ε ζαι τη σαι

σοι ^λ ^β ως α νε ζι κα κος οι κτει ρον με ^Δ 1

να κα γω α να κραζω ^π ^β Κυ υ ρι ε πριν εις τε

λος α πο λω μαι σω σον με ^β ^λ

^χ ^β

^λ ^λ πο φυ λα κης πρω 1 ας με χρι

νυ κτος ^λ ^β α πο φυ λα κης πρω 1 ας ^χ ^β ^λ

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον ^β ^λ

Προσόμοιον ια': 6 σε — σε —

λι μνην ε ξη ρα νας πα θη

σε — π μα των π της αι μορ ρο ου σης α φη κρα

σπε δου σου λη ψο μαι α φε σιν εγ κλη μα
των π α δι στακτω πι ιστεισοι προ σερ χο

με νος λη δε ξαι κα με ως ε κει νην Δ και ι

α σαι μου το αλ γος π Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος

α πο λω μαι σω σον με

6 λ

χ 6 ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε

λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ Δ

εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ του

6 λ

χ Δ

6 λ

Προσόμοιον ιβ': **6** σα—σα—

λ Μελλεις κα θε ζε σθαι ε πι

σα—**π** θρο νου **q** ο ποι η σας λο ο γω τον ου ρα

νον και την γην **6** **λ** μελλο μεν α παν τες πα ρα

στη ναι **π** **q** ε ζαγ γελ λον τε εσοι τας α μαρ

τι ας η μων **6** **λ** προ της η με ρας ε κει νης **Δ**

εν με τα νοι α με δε ζαι **q** **π** Ku υ ρι ε πριν εις

τε λος α πο λω μαι σω σον με **6**
λ

χ **6** **λ** **λ**ι νει τε τον Ku ρι ον παν τα τα

ε θνη **6** **λ** ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι

λα οι **6**
λ

Προσόμοιον ιγ': **6** σα—σα—

λ Νευ σον τω ομ μα τι τω ευ

σπλαγχνω^π^q και γε νου μοι ι λεως μο νε Σω
 τηρ⁶^λ να μα τα δωρη σαι ι α μα των^π^q τη
 α θλι α μου και τα λαι πωρω ψυχη⁶^λ α
 πο σμη ζον εκ του ρυ που^Δ^δ των ερ γων μου ι
 να μελψω^π^q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πολω μαι

σωσον με⁶^λ
 χ⁶^λ ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας⁶^λ και η α λη θει
 α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι
 ω να⁶^λ

Προσόμοιον ιδν: ⁶^λ Ζι φη ηυ τρε πι σεν ο Βε

λι αρ ^π_ϙ εκ θη ρευ σαι σπε ευ δων την τα πει
νην μου ψυχην ^Ϛ_λ ξε νον ε ποι η σε με Οικτιρ
μον ^π_ϙ φω τι σμου της γνω ω σε ως του προ σω
που σου ^Ϛ_λ ο κρα ται ος εν ισχυ [▲]_Δ του του
σκευ ων αρ πασον με ^π_ϙ Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος
α πολω μαι σωσον με ^Ϛ_λ
Προς σε η ρα τους ο φθαλ μους μου
τον κα τοι κουν τα εν τω ου ρα νω ^Ϛ_λ ι
δους ως ο φθαλ μοι δου λων εις χει ρας των
κυ ρι ων αυ των ^Ϛ_λ ως ο φθαλ μοι παι δι
σκης εις χει ρας της κυ ρι ας αυ της ^Ϛ_λ ου

τως οι ο φθαλμοι η μων προς Κυ ρι ον
 τον Θε ον η μων ^χ₆ ε ως ου οικτειρη σαι
 η μας ⁶_λ

Προσόμοιον ιε': ⁶_λ Σα — Σα —
 ο λος τοις πα θε σιν ε δου

λω θην ^π₉ εγ κα τα λει ψας νο μον και θει ας
 γρα φας ⁶_λ ο λον με ι α σαι ευ ερ γε τα ^π₉
 δι ε με κατ ε με γε γο νως α γα θε ⁶_λ ε
 πι στρε ψον με οι κτιρ μον ^Δ ο των πα θων
 κα θαι ρε της ^π₉ Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω
 μαι σω σον με ⁶_λ

λε η σον η μας Κυ ρι ε ε

λε η σον η μας ⁶_λ ο τι ε πι πο λυ
ε πλησθη μεν ε ζου δε νω σε ως ⁶_λ ε
πι πλει ον ε πλησθη η ψυ χη η μων ⁶_λ
το ο νει δος τοις ευ θη νου σι ^Δ_δ και η ε
ζου δε νωσις τοις υ πε ρη φα νοις ⁶_λ

⁶_λ πορ νη τοις δα κρυ σι κα τα βρε χει ^π_φ τους

α χραν τους τε και τι μι ους πο δας σου ⁶_λ
παν τας προ τρε που σα του προ στρε χειν ^π_φ και
λαμ βα νειν λυ υ σιν των εγ κλη μα των αυ των

⁶_λ αυ της την πι στιν πα ρα σχου ^Δ_δ κα μοι Σω
τηρ του βο αν σοι ^π_φ Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α

πολωμαισωσονμε

6
λ

6 Λοξασοι ο Θε ο ος η μων δοξασοι 6
λ

Προσόμοιον ιζ': 6 Βρ—Βρ—
λ Ρυ πον κα θα ρι σον της ψυ

Βρ πον κα θα ρι σον της ψυ
χης μου 6 ο δι ε με πτωχευσας και νη πι

α σας σαρκι λ ρα νι δα ε λεους σου κα τα

πεμψας 6 τω α σθε νει και τε θλασμενω Χρι

στε λ α πο πλυ νον εκ του ρυ που Δι i α

τρευσον α σθε νουν τα 6 Κυ υ ρι ε πριν εις τε

λοςα πολωμαισωσονμε

6
λ

6 Λοξασοι ο Θε ο ος η μων δοξασοι 6
λ

Προσόμοιον ιη': 6 Βρ—Βρ—
λ Στη ρι ξον Δεσποτα την ψυ

στένει τον πόνον
 χην μου ^π_q σοι προ στρε χειν και σοι δου λευ ειν α
 ει ⁶_λ σκε πη υ παρ χεις γαρ μου και φυ λαξ ^π_q και
 αν τι λη ψις και βο η θει α ⁶_λ α ξι ω
 σον Θε ε Λογε ^Δ βο αν με εν παρ ρη σι α
^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον
 με ⁶_λ

⁶_λ θοξασοι ο Θε ο ος η μων δοξασοι ⁶_λ
 Προσόμοιον ιθ': ⁶_λ θειχος α πορ θη τον η μιν
 γε νου ^π_q Ι η σου Σω τηρ και ε λε η μον Θε
 ε ⁶_λ τρο ποις και ερ γοις α πα τη λοις γαρ ^π_q συμ
 πε πτω κα μεν αλλ α να στη σον ⁶_λ ως ευ

ερ γε της το πλασμα ^Δ**δ**ι και δι αλ λα γη
θι ως οικτιρμων ^π**ρ** Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α
πολωμαισωσον με 6
λ

⁶
λ ⁶**δ**οξασοι ο Θε ο ος η μων δοξασοι ⁶
λ

Προσόμοιον κ': ⁶
λ ⁶**γ**ι ος ο α σωτος ε γε

νομην ^π**ρ** δι α σκορ πι σας τον πλου ου τον λι

μω νυν τη κομαι ⁶
λ υ πο την σκε πην σου κα

τα φευ γω ^π**ρ** ωσπερ ε κει νον δε ξαι με Πα τερ

α γα θε ⁶
λ και με το χον της τρα πε ζης ^Δ**δ**ι α ξι

ω σον του βο αν σοι ^π**ρ** Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος

α πολωμαισωσον με 6
λ

6 Λοξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι **6**
 λοξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι λοξασοι

Προσόμοιον κα': **6** Σα—σα—
 λοφθονω ε ξε βα λε Πα ρα

σα—
 δεισον π τον πρω το πλα στον ο αρ χε κακος

6 Σα—σα—σα—
 λοφασκων το μνησθη τι ε πι ξυ λου **π** ο Λη

στης α πε ε λαβε τον Πα ρα δεισον **λ** ε γω

δε πι στει και φο βω **Δ** το μνησθη τι μου βο ω

σοι **π** Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον

με **6**

6 Λοξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι **6**
 λοξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι λοξασοι

Προσόμοιον κβ': **6** Σα—σα—
 λοχει ρα μοι ε κτει νον ως τω

σα—
 Πε τρω **π** και α να γα γε του βυθου ο Θε ος

6 Σα—υα—σα—
 λ χα ριν και ε λε ος μοι πα ρα σχου π^π q τη πρε
 σβει α της πα να μω μου Μη τρος λ^λ της σε
 τε κου σης α σπο ρως Δ^Δ και των Α γι ων σου
 παν των π^π q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι
 σωσον με λ^λ

6 Σα—υα—σα—
 λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι λ^λ
 Προσόμοιον κγ': 6 Σα—υα—
 λ Ψα λλον τα δε ξαι με καθ ε

κα στην π^π q ο Α μνος ο αι αι ρων την α
 μαρ τι αν μου λ^λ ψυ χην και σω μα μου ο λο
 κλη ρως π^π q εις τας χει ρας σου πα ρα τι θη μι
 λ^λ και εν νυ κτι και η με ρα Δ^Δ χρε ω στι κως

κατάστητον προσώπου
εκ βόωσοι προσώπου Κυρί ε πριν εις τε λος α πολω
μαίσωσον με

λόξασοι ο Θεοος η μων δόξασοι

Προσόμοιον κδν: σα — σα —
λόξασοι ο Θεοος η μων δόξασοι

σπλαγχνιας προσώπου περαγαθε α νεξι 1

κακε Κυρί ε ω α να μαρτη τε και οι

κτιριον μη με α πορρού προψη α ποτου προ

σωπουσου λόξασοι ο πως κα γω ευχαριστως δέλλι

χαιρων και φαλλων βόωσοι προσώπου Κυρί ε πριν εις

τε λος α πολω μαίσωσον με

Θεοποιον.

λόξασοι Πατρικαι γιω και Αγιω

υ ν

6
λ

Πνευματι

6 λ Και νυν και α ει και εις τους αι

υ νας των αι ω νων α μην

6
λ

6 λ (Ω) τη αρ ρη τω συ γ κα τα βα σει π ω

του ξε νου το ο κου το υ περ θαυ μα

στον 6 λ ω πως Παρ θε νος βρε φος σε φε ρει π

εν αγ κα λαις τα αυ της τον Ποι η την και

Θε ον 6 λ ο εξ αυ της σαρ κω θη ναι Δ κα τα

δε ξα με νος ευ ερ γε τα π ριν εις

τε λος α πο λω μαι σω σον με ε ε ε ε

6
λ

Ψαλλομένου τοῦ Θεοτοκίου, γίνεται ἡ Εἰσοδος.

Καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία καὶ ἡ Θ. Λειτουργία

τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Είσοδος μετά τοῦ θυμιατοῦ.

Сοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς
ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς· διὸ δὲ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς Ηγ' (93).

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων.

Στίχ. **Υ**ψώθητι, δὲ κρίνων τὴν γῆν.

Сοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΙΖ', 1-9)

Πρόσχωμεν.

Ἐγένετο Ἀβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα. Καὶ
ὢφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ
εἰμι ὁ Θεός σου, εὐαρέστει ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ
γίνου ἀμεμπτος καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου
ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ
σε σφόδρα. Καὶ ἔπεισεν Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον

αύτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων· Ἰδοὺ
ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ, καὶ ἔσῃ πατὴρ
πλήθους ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά
σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ,
ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ
αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς
ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται καὶ
στήσω τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ
ἀναμέσον σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός
σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην
αἰώνιον εἶναι σου Θεός, καὶ τοῦ σπέρματός σου
μετὰ σέ. Καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου
τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν,
εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς
Θεός. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ
τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ
σπέρμα σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς Ηε' (95).

"Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

**Στίχ. "Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.**

'Εντονώτερον καὶ ἐμμελώς* Κέλευσον!

**'Ο ιερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημψένην καὶ θυματὸν
ἐξηρτημένον, ἴσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἅγίας Τραπέζης καὶ**

σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ
ἰστάμενος ἐπὶ τῆς Ὡραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φ**ῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς,
ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΕ', 20 - ΙΣ', 9)

Σοφία, Πρόσχωμεν.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ
ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. Ἀνοήτου
τρίβοι, ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος
κατευθύνων πορεύεται. Υπερτίθενται λογισμοὺς
οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις
βουλευομένων μένει βουλή. Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ
κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν
τῷ κοινῷ. Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα
ἐκκλίνας ἐκ τοῦ Ἅδου σωθῇ. Οἴκους ὑβριστῶν
κατασπᾶ Κύριος, ἐστήριξε δὲ ὄριον χήρας.
Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος, ἀγνῶν δὲ
ρήσεις σεμναί. Ἐξόλλυσιν ἔσαυτὸν ὁ
δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται.
Ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται

άμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου, ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. Καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά. Δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὄδοι ἀνδρῶν δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἔχθροὶ φίλοι γίνονται. Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὔχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει, θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλά, εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ. Ὁ εἰσακούων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ σοφῶν αὐλισθήσεται. "Ος ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτόν, ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν ἑαυτοῦ. Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. Τῷ ἀνθρώπῳ πρόθεσις καρδίας, καὶ παρὰ Κυρίῳ ὑπόκρισις γλώσσης. "Οσῳ μέγας εἰ, τοσοῦτον ταπείνου σεαυτόν, καὶ ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εύρήσεις χάριν. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ τῷ Θεῷ, καὶ ἐδράζων πνεύματα Κύριος. Κύλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδρασθήσονται οἱ λογισμοί σου. Πάντα εἰργάσατο Κύριος δι' ἑαυτὸν οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται. Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ δὲ χειρας βαλὼν ἀδίκως, οὐκ ἀθωωθήσεται. Ἀρχὴ ὄδοι ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον, ἥ

θύειν θυσίας. Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον, εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτόν, εὑρήσουσιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν. Κρεῖσσον ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας. Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

·Ο ιερεύς, + Εἰρήνη σοι. Σοφία.

‘Ο ιερεύς, εύθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος,
ιστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς,
ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς Ὁχον πλ. α'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία
ἔσπερινή.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

$\tilde{H}\chi^{os} \pi^{\lambda\ddot{q}} \Pi\alpha$

κατευθυν θη η η τω η προ ο σε ε
ευχη η η η μου ου πι ως θυ μι ι α μα ε
ε νω πι ο ο ον σου ου ου ι ε ε παρ
σις τω ων χειειει ρω ω ωων μου ου θυ
σι ι ι α ε ε ε ε σπε ε ε ε
ε ε ε βι ι νη πι

Ἐπερον Ὄμοιχον.

Ἅγιος ἀνὴρ Πα-

π^π
κα τευ θυν θη η η τω η προ ο
σε ε ευ χη η η μου ου π^π ως θυ μι ι α α
μα ε νω πι ο ο ον σου ου ο ε παρ
σις τω ων χει ει ει βω ωων μου ου π^π θυ σι ι
ι α ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ε
ρι ι νη η η η

π^π

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νόπον μέρος τῆς Ἅγιας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχ. α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς Ἅγιας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. β'. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἅγιας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ. γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο Ιερεὺς εύρισκόμενος ἡδη ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ωραίαν Πύλην, θυμῷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ Φάλλων.

‘Ως θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

Ἀκολούθως δὲ θυμῷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς Φάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Εἶτα.

‘Ο Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης ιστάμενος), λέγει τὴν Ἐκπενθή.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου _____. *

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

***Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεκάσεως ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου**

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**πόλει, κώμῃ**), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἵκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον

τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

“Οτι ἔλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν
καὶ ὅει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοί, ὑπέρ τῶν κατηχουμένων
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἄποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ
Ἀποστολικῇ Ἔκκλησίᾳ.

Κῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον
αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνατε.

Κοί, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ

δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον ἐπικέκληται.

“**Ι**να καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ του Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔξαπλοι τὸ Εἰληπὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ι.

Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

“**Ο**σοι κατηχούμενοι, προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε.

“**Ο**σοι πρὸς τὸ φώτισμα, προσέλθετε· εὕξασθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα τῷ Κυρίῳ.

‘**Ο** χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον. (*λέγει μεθ' ἑκάσπιν δέησην χύμα εἰς τὸ κλιτόν*).

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα

εύτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν στηρίξῃ αὐτούς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτούς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εύσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτούς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτούς δι’ ὅδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Сυγκαταριθμήσῃ αὐτούς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἔκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Сῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φώτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο χορός: Σοὶ Κύριε.

Τοῦ διακόνου ἐκφωνοῦντος τὰ ἀνωτέρω, ὁ ἵερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώπισμα εὔτρεπτομένων.

Ἐπίφανον, δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἄγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένους, καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἀμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει στήριξον ἐν ἐλπίδι τελείωσον ἐν ὀγάπῃ μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἔαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμην.

Ο διάκονος λέγει τὴν ἀπόλυσιν τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπίζομένων.

Οσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε.

Οσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μή τις των κατηχουμένων.

Οσοι πιστοί, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ

διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Сοφία.

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῶ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἥγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἥ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ρημάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ετι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Сοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ὄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζη, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως διρυφορούμενα, ὃν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι’ αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ’ οὗ εὔλογητὸς εἴ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτιῶς εἰς ἦχον πλ. β'. Ἀνπὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Nῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπιορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΝΥΝ η ΑΥΝΑΜΕΙΟ

Διασκευή Θρασύβουλου Σπανίσα.

Ὕχος λιπά

π π π π π π π π
 λε ε χε ε α α λε ες
 π π π π π π π π
 Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 αι αι αι αι αι αι αι δυ να α α α α
 π π π π π π π π
 μει ει ει ει ει ει ει ει εις
 π π π π π π π π
 ου ου ρα α α α τω ων ου ου ρα α νω
 π π π π π π π π
 ω ω ω ω χωωωω ω ω ω ω ω
 π π π π π π π π
 ω ω ω χωωωω ω ω ω ω ω
 π π π π π π π π
 υ υ υ υ υ υ υ υ συ η
 π π π π π π π π
 μι ι ι ι ι ι ι ι ι

— πατέρας Δοκός + ρα Γενάρης Π λαβή
 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια
 1 1v α α α α ο ρα α α α α α τω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ως ρ λα τρε ε ε
 K Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια
 ε ε ε λα α α τρε ε ευ ου ου ου σι 1

 Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια
 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1v 1 δου
 Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια
 ου
 M Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια
 γα α α αρ ει ει ει ει ει π ει ει ει ει
 Δ σπο βε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι
 Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια
 αι αι ρ ο ο ο Ba α σι 1 1 1 ο ο Ba
 Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια
 ασι λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
 Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια Δαστίλια
 ε ευς της δο ο ο ο ο ξη η η η η η η η

χ + γ γ γ η η η ης

Δ
φ

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὄμρος. Γίνεται ἡ εἰσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἄέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διόπι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἅγιας Τραπέζης.

Μεγάλη εἰσοδος τῶν Ἅγιων.

Ο χορὸς ψάλλων,
ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

χ Δ ρ δου ου ου ου κ φ θυ σι ι ι α μυ ν
 υ υ υ στι κη η η η η η η η η η η
 τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει
 ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει
 ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι πι
 ιστει και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω
 προ σε ελθω ω με ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν οι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι
 το ο ο οι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι
 ω νι οι ου γε ε ε νω ω ω με ε
 θα α α α α α π α α α αλ λη
 λου ου οι οι οι οι οι οι οι α α
 α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α α α α α α α α α

ΑΝΤΙ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ

Πέτρου Λαμπαδάριου του Πελοποννησίου (†1777)

Ὕχος πτυ πα

π π π π π π π π π π
 Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η
 αι αι αι Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει ει
 εις ο των ου ου ου ου ρα α α νω ω ω
 ω ω ω ω ων συ υ υ υ υ υ υ
 η η η η η η μι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 α ο ρα α τω ω ω ω ω ω ως ο λα
 τρε ε ε ελα α τρε ε ευ ου σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι δου ου ου ου ου

θω ω ω προσε ελθω ω με ε ε ε ε ε
 ε ε ♂ 1 1 να α με ε ε ε ε ε το ο
 ο 1 να με ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω
 νι 1 1 1 ου γε ε νω ω ω με ε θα α
 π A α αλ λη λου ου 1 1 1 1 1
 1 1 1 α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α Δ ♂

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὕπέρ τῶν προτεθέντων προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὕπέρ του ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἅγιου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων
Θεός, παρ' ὃ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, διὰ τὴν διακονίαν τῆς
Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ
θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλήν
σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά
τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων,
αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, διὰ ποιῶν μεγάλα καὶ
ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὃν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός, ἐπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους
δούλους σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ σου τούτῳ
θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερούβικῷ σου
παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ὃ διὰ μονογενῆς σου
Γίδης καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων
φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης
ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας
ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς
καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν
καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἅγιασμάτων, καὶ ὑπ’ Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κάγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἅγίοις σου, τοῖς ἀπ’ Αἰῶνός σοι εὔαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σου ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄλιμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπιδε εὔσπλάγχνῳ ὅμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γάρ τὰς ἔαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλάς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σου πλούσιον ἔλεος,

Χάριτε καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄλιμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ήμων, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ὅνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὥδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

‘Ο Ιερεὺς κεκαλυμμένων δύντων τῶν Θείων Δώρων,
βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἄερος, ἀπτεται τοῦ
Ζωοποιοῦ Ἀρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἅγιοις.

**Εἳς Ἅγιος, εἳς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.**

**Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἄλληλούϊα.**

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

Ἅγιος Ἡχος Λαζαρίου Πάτερ

πχπ
 Γε ε ευ σα α α α α α α α α α α
 σθε π και αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και
 1 1 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε
 ο ο τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1
 ο ο ος π α α αλ λη η η λου ου
 1 1 1 α α α α π
 Σπίχος 1. πχπ
 Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν
 πα ντι και ρω π δι α πα ντος η αι νε
 σις αυ του π εν τω στο μα τι ι μου π
 Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι + ει ει ει ει δε ε ε και ει ει
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ι ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ει ο ο
 ος ι α α αλ λη η λου ου ει ι ι ι
 α α α α π
 Σπίχος 2. Χ π ι Εν τω Κυ ρι ω ε παι νε θη
 σε ται η ψυ χη μου π α κου σα τω σαν
 πρα εις και ευ φραν θη τωσαν π
 π π Ι ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και
 αι αι αι + ει ει ει ει δε ε ε και ει ει
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ι ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Ku ρι 1 1 0 0

ος ^χ α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α ^π_q

Σπίχος 3. ^χ_π^M Με γα λυ να τε τον Ku ρι ον

συν ε μοι ^π_q και υ ψω σω μεν το ο νομα

αυ του ^χ_π⁺ ε πι το αυ το ^π_q

π ^π_q Γεν σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ^π_q και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ^χ_q ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Ku ρι 1 1 0 0

ος ^χ α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α π

και + ε πη κου σε μου ^π_ρ και εκ πα σων των

Ἄλι Ψε ὡν μου πρεπεῖ σατοό με

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ρ ο ο

τι χρη η στο ο ος o Ku pi i i o o

ος χα α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α π^q

Σπίχος 5. Χ ^Μ ↗ ↘ — ↙ ↘ ↙ ↘ ↙ ↘ π Προ σελ Φε τε προς αυ τον και
q

φω τι σθη τε ^π_qκαι τα προ σω πα υ μων ^χ_π_qου

μη κα ται σχυνθη ^π_q

^π_q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ_q ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 0 0

ος ^χ_q α α αλ λη η λου ου 1 1 1

α α α α ^π_q

Σπίχος 6. ^χ_π^M Ου τος ο πτωχος ε κε κρα ξε

^π_q και ο Κυ ρι ος ει ση κου σεν αυ του ^π_q

και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ του ^χ_π_q ε σω

σεν αυ τον ^π_q

^π_q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε και ^χ_ö ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 ο ο

ος ^χ_ö α α αλ λη η λου ου 1 1 1

α α α α ^π_q

Σπίχος 7. ^χ_π^M Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι

ου ^π_q κυ κλωτων φο βου με νων αυ τον ^χ_π_q και

ρυ σε ται αυ τους ^π_q

^π_q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι + ει ει ει ει δε ε ε και ει ει
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ρι ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ει ο ο
 ος ρι α α αλ λη η λου ου ει ει ει
 α α α α π

10 Φοιβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, δτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάφαλμα).

12 Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωῆν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἵδεῖν ἀγαθάς;

14 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

19 Ἔγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ГЕУСАСӨЕ КАІ ІДЕТЕ.

Ιωάννου Κλαδά.

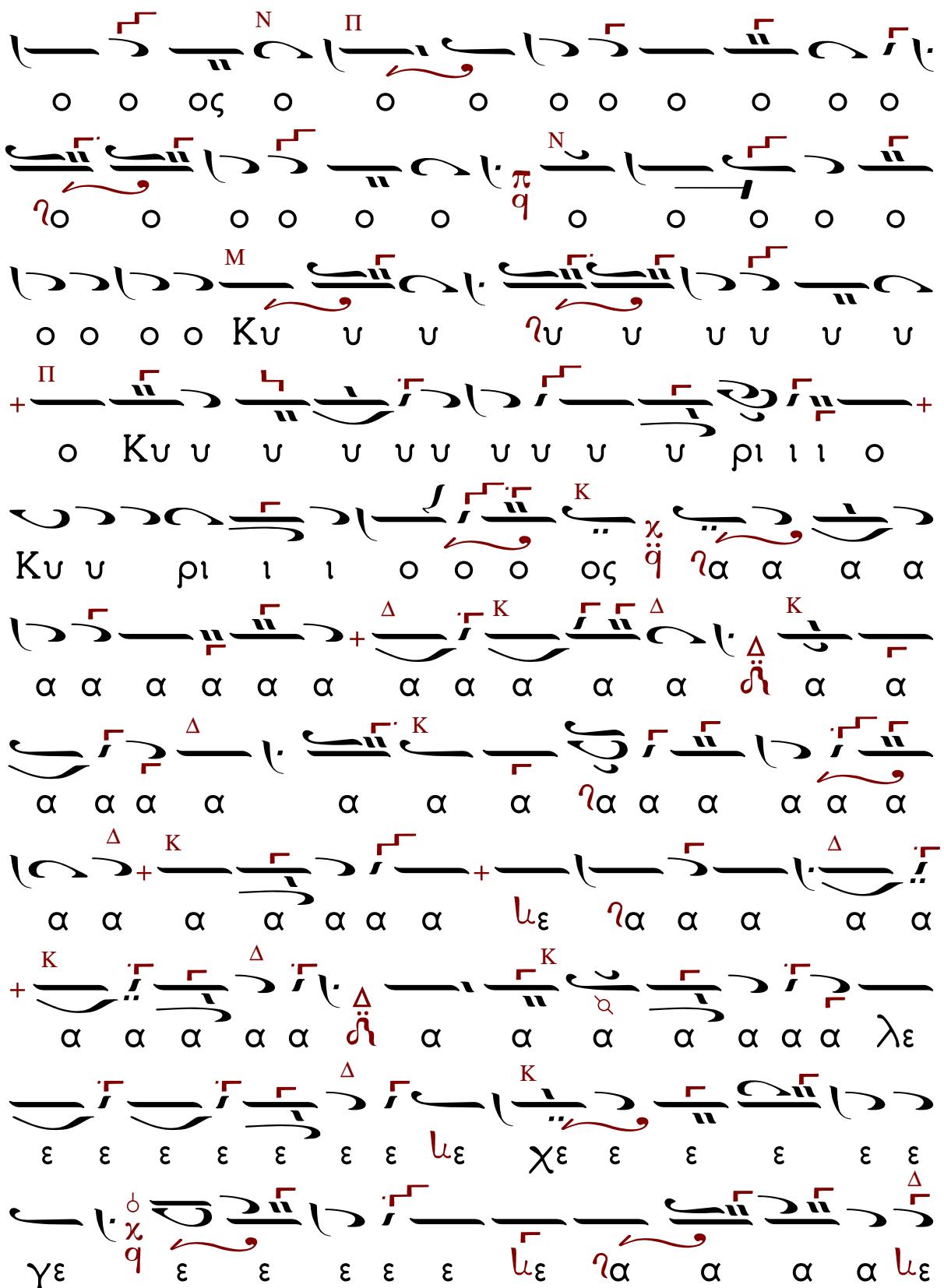
Ἡχος ἡ Τετράφωνος

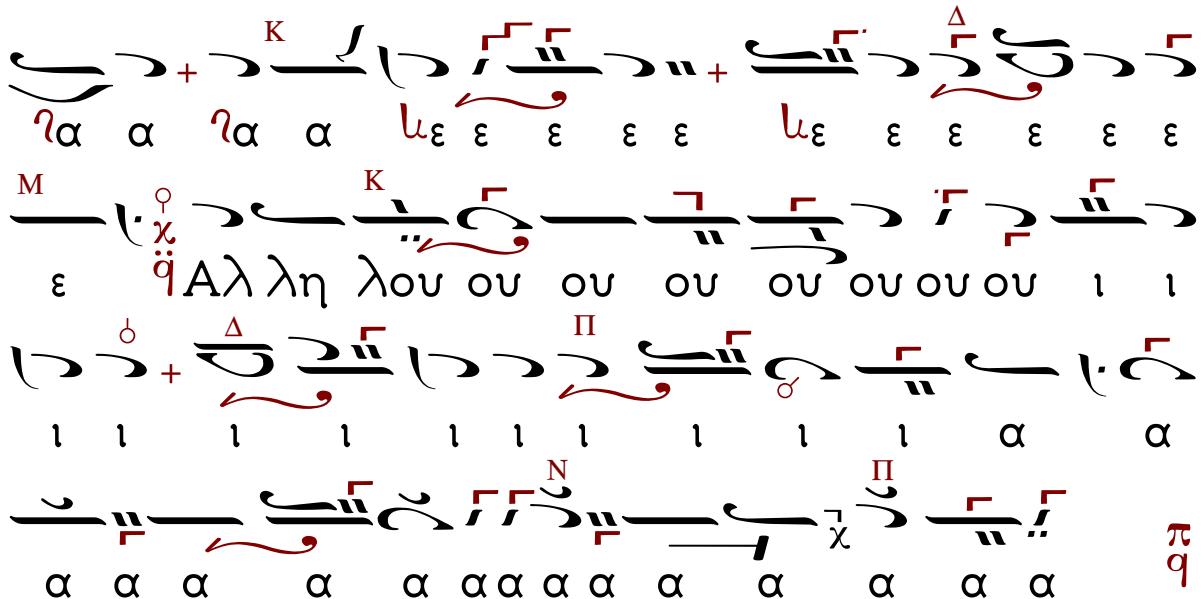
καὶ αἱ ἵ δε ε τε ε ε ε
χ ḥ ο ο ο τι ι ι ι ι ι
η η η η στο ο ο ο
ο λκ ο ο ο γο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος ο ο ο ο γο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο
Κυ υ γο υ υ υ υ ρι ι ι ο
υ ρι ι ι ος π ι Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α α

ΓΕΥСΑΣΟΕ ΚΑΙ ΙΔΕ ΤΕ

Διασκευή Θρασύβουλου Σταύρισα.

$$\tilde{H}\chi\circ\zeta \xrightarrow{\tilde{q}} J\longrightarrow K_\varepsilon^\circ$$

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Αμήν, Ἄμην, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ
Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἄλληλούϊα.

Ὅταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς
εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφάνως:

Κωσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

•Ο χορὸς Φάλλει (ἀνπὶ τοῦ "Εἰδόμεν τὸ φῶς"), τὸ ἔξῆς:

Ἐχος δι

χ
Δ

Ἐν λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παντι

ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν

τω στο μα τι μου ἥ αρ τον ου ρα νι ον

και πο τη ρι ον ζω ης γευ σα σθε και ι

δε τε ο τι χρη στος ο Κυ ρι ος ἥ Αλ λη λου

ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α

Δ

α α

Και λαβων τὸ ἄγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐχος δι Δι μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων ^{Δ.} και εις ζω ην αι
ω ω νι ον ^{Δ.}

Πληρω θη τω το στο μα η μων ^{Δ.}
αι νε σε ως σου Κυρι ε ^{6.} ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ξαν σου ^{Δ.} ο τι η ξι ω
σας η μας ^{Δ.} των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων ^{6.} τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ^{Δ.} ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ^{6.}
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α ^{Δ.}

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν,
ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀγίαν
Τράπεζαν, καὶ διπλοῦ τὸ Ἀντιμήνσιον.

Ορθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
έκαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοί, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι^{τοῦ}
τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν
τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ

σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

·Ο Ιερεύς, λαμβάνει τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι’
Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποπίθησιν αὐτὸν ἐπ’ τοῦ Διπλωθέντος
ἥδη Ἀνπιμηνσίου.

·Οτι σὺ εἰς δὲ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ καὶ
τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ἀμήν.

·Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

·Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, δὲ πᾶσαν τὴν κτίσιν
ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, δὲ διὰ τὴν ἀφατόνην σου
πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγῶν ἡμᾶς
εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς
ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, δὲ
διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ
θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου
Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα

τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ηὔλογηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (3 χῦμα)

Ο δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

+ **Ε**ὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ'

ύμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

**Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
δόξα σοι.**

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

**Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν Φαλμῶν ὁ
Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀνπίθωρον.**

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33.

Εύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ

παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὔφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ δύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν, φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τὶς ἔστιν ὄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον

εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὡτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινούς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὥρυσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144.

‘Ψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ’ ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς

μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τούς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ

έλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔχαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῶον εὔδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

21-03-2018 Θ' ωΡΑ και ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ Θ-Λ ΤΕΤΑΡΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

‘Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

·Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.